

Donderdag

den 3 Januarij.

BERIGT omtrent eene nadere deelneming aan Inschrijvingen in het tweede Grootboek der Nationale Werkelijke Schuld, rentende 5 ten honderd, naar aanleiding van het 10de en 11de artikel der wet van den 22sten November 1832 (Staatsblad No. 54.)

DE MINISTER VAN FINANCIËN

Brengt ter kennisse van elk en een iegelijk, dat het Zijne Majesteit behaagt heeft, bij besluit van den 27sten December 1832, No. 48, de volgende bepalingen te maken:

Art. 1. Met den 2^{den} Januarij 1833, en tot den 3^{den} derzelve maand ingesloten, zullen bij de Nederlandsche Bank te Amsterdam, en bij de Agenten van den Rijks-Kassier in de steden en plaatsen, waar die gevestigd zijn, worden geopend Registers van Inschrijving in de nadere deelneming van Inschrijvingen in het Grootboek van Werkelijke Schuld, rentende 5 ten honderd, volgens het 11de art. van de Wet van den 22sten November 1832 (Staatsblad No. 54.)

Art. 2. De Fournisseminten in deze tweede Deelneming zullen moeten plaats hebben op de volgende termijnen, te weten:

Voor $\frac{1}{5}$ van den 1sten tot den 15^{den} Februarij 1833.

» $\frac{1}{5}$ »	» 1 ^{sten} »	» 15 ^{den} April	»
» $\frac{1}{5}$ »	» 1 ^{sten} »	» 15 ^{den} Julij	»
» $\frac{1}{5}$ »	» 1 ^{sten} »	» 15 ^{den} October	»
» $\frac{1}{5}$ »	» 1 ^{sten} »	» 15 ^{den} December	»

Zullende het nogtans aan de deelnemers vrijstaan, om de betaling van een of meer termijnen te vervroegen.

Art. 3. De renten der recepissen voor de geheel in gereede gelden te donee foarnisseminten en ten bedrage van deselve af te geven, zullen ingaan met den 1sten der maand in welke het fournissement geschiedt. Die recepissen in de Certificaten ten gelijke bedrage uit te geven, zullen gesplitst kunnen worden, naar de keuze der belanghebbenden bij de foarnisseminten te doen.

Dien ten gevolge zullen bij de Nederlandsche Bank te Amsterdam, en bij de Agenten van den algemeenen Rijks-Kassier, in de Steden en Plaatsen, waar die gevestigd zijn, van Woensdag den 2^{den} tot en met Dingsdag den 8sten Januarij 1833, geopend zijn de Registers hierboven gemeld, in welke een iegelijk voor zoodanige Sommen, als hij zal verlangen, zal kunnen Inschrijven, met dien verstande echter, dat niet anders dan Inschrijvingen, deelbaar met tien gulden, zullen kunnen toegelaten worden.

's Gravenhage, den 28sten December 1832.

De Minister voornoemd.

VAN TETS VAN GOUDRIAAN.

FRANKFORT, den 29sten December.

In de 46ste zitting der Duitsche bondsvergadering, van den 6^{den} dezer, heeft Pruisen het volgende voorgedragen:

« Gelijk aan het doorluchtige verbond bekend is, denken Groot-Brittannië en Frankrijk dwangmaatregelen tegen Holland aan te wenden, om de 24 artikelen, in het Londensche traktaat van 15 November 1831 opgenomen, gelijk dezelve bij latere verhandelingen zijn gewijzigd geworden, ten uitvoer te brengen.

« Ofschoon deze dwangmaatregelen, volgens een tusschen de genoemde beide mogendheden gesloten verdrag, zich tot de citadel van Antwerpen moeten bepalen, laat zich echter reeds zulk eene onderneming, ingeval van tegenstand van de zijde van Holland, niet zonder oorlog denken, den oorlog tusschen de genoemde mogendheden en Holland namelijk, en daarbij, wegens den niet te voorzien loop der gebeurtenissen, nauwelijks zonder gevaar voor den algemeenen vredestaat van Europa.

« Aan tegenvertoogen ter vermindering van zulke dwangmaatregelen tegen eenen onafhankelijken staat, zoo als Holland, hebben het Oostenrijk, Pruisen en Rusland niet laten ontbreken, terwijl zij zich tevens van de deelneming daaraan uitsloten; en dezelve hunne goedkeuring ontzegd hebben. Daar echter Groot-Brittannië en Frankrijk, in hunne eigendommelijke stelling en ook ten aanzien van België, gronden meenen te hebben, om bij het eenmaal opgevatte voornemen te volharden, zoo is de Pruisische gezant belast geworden, opzigtelijk de mededeeling, aan de geëerde bondslagsgezanten voor eenigen tijd reeds vertrouwelijk

gelaan, bij deze in het protocol van den bondsdag de formele verklaring te brengen, dat Z. M. de Koning, zijn doorluchtige meester, aan het zevende legerkorps, tot dus verre in de provincie Westfalen gestationeerd geweest, bevel heeft gegeven, om over den Rijn te trekken en tusschen Aken en Gelder, ter dekking der grenzen, op den rechter oever van de Maas tegen België en Holland gelegen, eene stelling in te nemen; terwijl het aan den Rijn staande achtste legerkorps last ontvangen heeft, eerstgemelde troepen tot ondersteuning te dienen.

« Over het oogmerk van dezen veiligheidsmaatregel (hetwelk is, te weten, dat door troepen van die mogendheden, welke wegens de citadel van Antwerpen met elkander in strijd zouden kunnen geraken — hetzij Fransche, Belgische of Nederlandsche — de Maas overschrijden en derzelve regteroever op eenigerlei wijze aangedaan zoude worden) heeft men van de Pruisische zijde reeds aan Groot-Brittannië en Frankrijk berigt gegeven.

« Op last van den Koning, brengt de gezant het voormelde ter kennis van de hooge bondsvergadering.»

De gezant van Oostenrijk heeft hierop geantwoord, dat zijn hof van meening is, dat het Duitsche verbond de wijze en krachtige maatregelen, door Zijne Majesteit den Koning van Pruisen, bij de voorgekomen dringende en gevaar dreigende omstandigheden, zoo in eigen als in gezamenlijk belang van het verbond genomen, als echt foederatief in 't werk gesteld, niet dan met ware voldoening voor berigt aan te nemen heeft, en aan Zijne Pruisische Majesteit voor deze doelmatige voorzorgen eenparigen dank van het verbond moet betuigen, waarbij hetzelfde dan tevens hoogstdenzelven ook de verdere waarneming der belangen van het verbond op diens bedreigde noordwestelijke grenzen met vol vertrouwen moge aanbevelen; opdat de verdere besluiten van het verbond, die, naar gelang der omstandigheden mogten vereischt worden, in tijds zouden kunnen genomen worden.

De overige gezantschappen hebben zich met dit gevoelen vereenigd, en heeft het Duitsche verbond ook zijn aanbeveling betuigd.

« Een der Duitsche dagbladen behelst het volgende berigt uit Bern: « Nog altijd leven wij in de onzekerheid, hoe zich de groote vraag van vrede of oorlog zal beslissen. Reeds sedert den zomer is het gansche materieel der veld-artillerie in volledigen staat gebragt, en de 9 brigaden van de Pruisische artillerie, die te zamen 1080 stukken geschut tellen (namelijk 648 zesponders, 216 twaalfponders, en 216 stukken van de rijdende artillerie) hebben alles, tot de kleinste bijzonderheid toe, in gereedheid, wat tot eenen veldtocht behoort (met uitzondering der paarden, die echter binnen drie weken verzameld kunnen zijn). Thans heeft men ook begonnen, de belegerings-artillerie en de vestingstukken op den volledigen staat van oorlog te brengen. De handwerksplaatsen der artillerie zijn daarbij in volle werkzaamheid. Er wordt elken dag van 's morgens 6 tot 's avonds 7 en 9 uur gearbeid.»

Van den 31sten December.

Den 20sten October is Z. M. Koning Otto van Griekenland, vergezeld van den Kroonprins van Beijeren, te Rome aangekomen.

Den 22sten December waren te Triest reeds drie kolonnes der Beijersche troepen, die naar Griekenland bestemd zijn, aangekomen. Tot het overvoeren der troepen, artillerie en treia worden 29 schepen vereischt. Die fregatten liggen ten dienste der expeditie op de buitenste reede. Het Fransche zal de Grieksche deputatie en haar gevolg, het Russische den kommanderenden generaal en het personeel van het justitie-, gezondheids- en financiewezen van het korps aan boord nemen; het Engelsche fregat zal de transportschepen tot Corfu begeleiden, en vervolgens Z. M. Koning Otto en het regentschap van Griekenland te Brindisi afhalen.

WEENEN, 23sten December.

Hunne Majesteit de Keizer en de Keizerin zijn gisteren namiddag in gewenschten welstand weder alhier aangekomen.

« In een artikel, van den Donan gedagteekend, in een der Duitsche dagbladen opgenomen, wordt opgemerkt, dat de voorstanders der legitimiteit de meening uiten, welke ook in hoogere kringen schijnt te heerschen, dat de Londensche conferentie een slagboom voor het revolutionaire Frankrijk is geweest, hetwelk zijne propoganda, uit achting voor de mogendheden, welke toegenaderd zijn om met hetzelfde te confereren, in boeien heeft moeten slaan. De Julij-troon was daarvoor van de revolutie gescheiden, deze van hare groote magt beroofd en de geest van het misleide Europa in onverschilligheid, ja zelfs in afkeer, te brengen.»

anderd. Het bewijs daarvan was de stemming, welke zich in alle landen, zonder uitzondering, ten behoeve van Holland openbaarde. Dezelfde lieden verheugen zich ook, dat de vereeniging der vijf mogendheden te Londen, welke verdelijkelijk voor de beginselen der legitimiteit dreigde te worden, verbroken is, en wel door eene daad van openlijke vijandelijkheid van Frankrijk en Engeland. Zij beweren, dat aan laatstgemelde mogendheden derzelver grootste kracht is ontnomen daardoor, dat de gemeenschap met de handhavers der legitimiteit opgehouden heeft. Het tractaat van 22 October tusschen Engeland en Frankrijk moet, volgens hen, voor de zaak der revolutie als een verloren veldslag beschouwd worden. Want hierdoor was nu juist de grootste waarheid aan het licht gebracht, dat de vertegenwoordigers van het zoogenaamde liberalisme *absolute* belangen hebben, die zij ten koste van het welzijn der natien doordrijven willen. Men vraagt: welk het onderscheid zij tusschen eenen oorlog, die ondernomen wordt in het belang van een kabinet, van eenen *absoluten* vorst, en eenen oorlog, die met de benaëffing van duizendvoudige belangen begint, alleen opdat zeker ministerie in een zeker land eene zekere zinsnede in de troourede zou kunnen inlассhen, waardoor hetzelfde het twijfelachtige uitzigt tot zijn voortdurend bestaan verkrijgt? — De voorstanders der legitimiteit rekenen er overigens op, dat door de verovering der citadel van Antwerpen de Belgisch-Hollandsche zaak niet alleen niet zal beslist zijn, maar men in eenen doelloof zal geraken, waarvan slechts een uitgang zal wezen, de terugkeer van de afgescheiden provincien tot Holland en de troonsafstand van Koning Leopold.

BRUSSEL, den 31sten December.

Gisteren is het laatste transport Hollandsche krijgsgevangenen van de citadel naar St. Nicolaas vervoerd. Zij zijn met vaartuigen over de Scheide gebracht; bij hunne ontscheeping was eene sterke Fransche magt tegenwoordig; toen dezelve begon, laadden de Fransche soldaten hunne geweren; alles is in de grootste orde afgelopen. De Hollandsche soldaten hadden hunne kapotten aan, hun randel en hunne schako's. Bij dit transport waren ten minste nog 15 vrouwen, die mede van de citadel gekomen zijn. De krijgsgevangenen zijn tusschen het 7de Fransche regiment van linie en door een eskorte voorafgegaan en gevolgd, vervolgens over land naar St. Nicolaas vervoerd. Te Bercht was een aantal nieuwsgierigen verzameld, begeerig om bij de ontscheeping den generaal Chassé te zien.

Omstreeks half twaalf ure kwam het vaartuig, waarin hij zich bevond, daar aan wal. De toeschouwers drongen nu toe. Eenige Hollandsche onder-officieren kwamen eerst aan wal; daarop volgde een kolonel, die men eerst, wegens zijnen onderdom voor den generaal hield; toen kwam de kapitein ter zee *Koopman*, al deteekenen van zijnen rang dragende, en zijn dagen rijk gemonteerd; hij maakte veel indruk door zijn schoon en krijgshaftig voorkomen; toen de kolonel *de Boer*, de majoor *Bauman*, de luitenant ter zee *Meersman*, twee kapiteins der infanterie, een luitenant der artillerie; eindelijk de generaal *Chassé*, versierd met de kommandeurs-orde en andere teekenen van zijnen rang; twee luitenants hielden hem onder den arm vast, ofschoon hij vrij gemakkelijk ging. Zijne trekken zijn eenigzins veranderd, en dragen het kenmerk niet van gestrengheid, maar van eene zekere zachtheid; zijn oog is nog levendig. Zoodra hij voet aan land gezet had, namen alle toeschouwers den hoed af, en ieder zocht hem zoo dicht mogelijk te naderen; de lanciers, die op post stonden, konden de menigte niet tegenhouden. De generaal heeft met al de officieren, die bij hem waren, zijn intrek bij den burgemeester van Bercht genomen. Om 1½ is hij in een rijtuig, waarin zich de kolonel *de Boer* en een Fransch officier bevond, naar St. Nicolaas vertrokken; de overige officieren zijn in rijtuigen gevolgd.

— In het rapport, dat de maarschalk *Gerard* aan den Franschen minister van oorlog omtrent de overgave der citadel van Antwerpen ingezonden heeft, leest men het volgende: « Ik heb mij binnen de citadel begaven. Het tooneel van verwoesting, hetwelk die sterke thans oplevert, is niet te beschrijven. Alle gebouwen zijn geheel vernield en de nog staande overblijfselen doorhoord door onze bommen en kogels. Die verwoesting is de grootste lofspraak voor den generaal en de bezetting, welke onzen aanval weerstaan heeft; ik heb mij niet kunnen onthouden, den kommandant der citadel de achting te betuigen; die hij, wegens eene zoo eervolle verdediging, van alle krijgshelden moet verwerven.»

— In een der Fransche ministeriele bladen wordt de aanmerking gemaakt, dat de Franschen niet, gelijk sommige oppositie-bladen beweren, te vergeefs te Antwerpen gestreden hebben, omdat zij aan de Belgen eene citadel en forten in het noorderdeel des lands overgeleverd hebben; iets dat tot alle nadere operatien volstrekt noodig was.

— De divisie van den generaal *Sebastiani* en nog eenige andere Fransche troepen schijnen vooreerst in België te zullen blijven, terwijl de

rest van het noorder-leger naar Frankrijk terugkeert, immers tot over de Belgische grenzen terugtrekt.

DORDRECHT, den 31sten December.

Ten einde te Bergen-op-Zoom plaats te maken voor de zieken en gekwetsten van het kasteel van Antwerpen en van de flotille, zijn de hospitalen in eerstgenoemde stad naar Holland ontruimd geworden, en dienvolgens Vrijdag avond alhier te sloop een honderdial zieken aangebragt.

— Onze van het kasteel van Antwerpen te Bergen-op-Zoom aangekomen gekwetsten, zijn aldaar den 28sten dezér door den Prins veldmaarschalk bezocht.

— Van Vlissingen worden, met alle mogelijke inspanning, eene verbazende hoeveelheid mond- en krijgshoeften naar Lillo en Liefkenshoek afgezonden

AMSTERDAM, den 1sten Januarij.

Beurs-berigt.

De beurs leverde gisteren een levendig tafereel van handel op; in alle soorten van fondsen was affaire, en de beurs bleef willig in het algemeen.

Hollandsche 2½ pCt. en 5 pCt. vonden, voor Engelse en Duitsche rekening, koopers; edoch was de omzetting niet zoo levendig als men in het begin dacht; het uitblijven der Engelse post van Vrijdag was de oorzaak; Donderdag waren onze integralen en 5 pCt. zeer gewild in Londen bleven echter op groote verkoopen voor rekening van huizen hiez ter stede iets slapper.

Kansbiljetten, beide syndicaats, handelmaatschappij, oorlogslasten en 6 pCt. vonden koopers tot verhoogde prijzen, maar in al deze fondsen wordt in evenredigheid niet zoo veel gedaan als in 2½ en 5 pCt., hetwelk tegenwoordig de hoold-affaire aan de beurs oplevert.

Russische fondsen met weinig affaire, namelijk in oude Russen en 1828 en 1829; daarentegen is sedert 8 dagen veel omgezet in nieuwe van 1831, en nog gisteren zijn a 85 partijen van 500 nr. zeker gedaan; deze Russen van 1831 vinden in Duitschland en ook in Engeland vele koopers.

Men wil weten dat eene nieuwe Russische leening op handen is, waarvoor zoo vele verkoopers in Russische fondsen zijn.

Grieken vinden tot verhoogde koersen koopers; zoo men wil, zou in Parijs eene nieuwe negotiatie voor dezen staat ophanden zijn; dit en het vertrek van *Otto van Beieren*, geeft eenigen moed op dit zoo lang genegligeerd fonds.

Braziliëanen vonden, tot 50 pCt. toe, koopers voor Brahandische rekening; in andere Zuid-Amerikaansche fondsen niet.

Na-Beurs van 1 Januarij.

De laatste Engelse post van Vrijdag is heden gearriveerd. Integralen 42½ en 5 pCt. 78½ afkomend, geconsolid. 85½.

De beurs van heden soutineerde zich vrij goed, doch met minder levendige affaire dan gisteren.

Voor Engelse rekening zijn veel 2½ aangekocht en de prijzen monterden van 41½, ½, 41½, en 5 pCt. vonden koopers voor inlandsche rekening.

ARNHEM, den 2den Januarij.

In de zitting der Belgische tweede kamer, den 29sten December, was de discussie over het tweeledig voorstel van *Gendebien*, tot dankbetuiging aan het Fransche leger voor deszells verleende hulp, en het smelten van den Waterloo'schen leeuw tot bommen en kogels aan de orde van den dag.

Het verdient, bij de uiteenzetting des voorstels door *Gendebien* zelve, opmerking, hoe de opzettelijke toegenest en die van moedwillige verwichting van onwedersprekelijke daadzaken een bijzonder eendrom van vele Belgische volksvertegenwoordigers zijn geworden. Wij staven alks met deze wénige proeven, uit de rede van den genoemden voorsteller voortgevoeld.

« Merkt wel op, mijne heeren! dat ik de vernietiging van het monument zelve niet beoor, maar alleen, die van het kasteel, dat onze tegenwoordige sterwhaars en toer overwonnemen, die thans onze trouwe broeders zijn, als een eerbetoon is. De leeuw van Waterloo moet alleen verdwijnen; het is onze Belgische leeuw, zoo glorieus uit barrikaden te voorschijn gekomen, niet; het is de onedelste en woeste Nederlandsche leeuw, die ons dreigde te verslinden, maar wien onze dapperre vrijwilligers hebben verjaagd van het Belgische grondgebied. Het is nog een hatelijk overblijfsel van het, door sommige vlijers dus genoemd, de heilige verbod; het is het zinnebeeld van het despotismus, van het geweld, dat ons, 15 jaren lang, onder het jak gebukt heeft doen gaan, door ons, in September 1830, zoo roemvol afgeworpen. Vrees niet de gevoeligheid van Engeland door het vernietigen van dien leeuw op te wekken.

Indien Engeland voor ons gedaan had, wat Frankrijk gedaan heeft, zou ik het eventzeer algemene bewijzen van erkentelijkheid wenschen

te zien geven. Maar het heeft zijn bloed niet voor ons ter verovering der citadel gestort. Wat heeft Engeland voor de Belgische revolutie gedaan? Het vóór *Grey* bestaande ministerie, heeft beide belaaterd, en zou beide aanvallen, als het weder op het kussen kwam. Het is lord *Castlereagh* en niet lord *Grey*, die in 1816 de grondslagen voor het monsterachtig verbond der despoten tegen vrijheid en onafhankelijkheid gelegd heeft. De bataillie van Waterloo en het heilige verbond mogen aan de Engelsche aristocratie aangenaam geweest zijn, de Engelsche natie zelve is geene medeplichtige in zulk eene onregtvaardige zaak geweest; de Engelsche liberalen houden die bataillie voor *de zegenpraal eener brutale overmagt op de beschaving* enz. enz.

De meerderheid van de Belgische kamer is nog verstandig genoeg geweest, alleen eene dankbetuiging aan het Fransche leger te doen en den leeuw te laten waar hij is.

Mengelwerk.

Orde en Wanorde.

Het jaar achttien honderd twee en dertig is vervlogen; dat heet: wij hebben weder door drie hondert vijf en zestig over-het-hoofd-buitelinken, waarvan wij gelukkigerwijze niets merkten en geene de minste duizeling bespeurden, eenen grooten loopkring om het middelpunt onzer gezegende natuurlijke verlichting beschreven, en zijn reeds werkelijk weder bezig met het beschrijven van den nieuwen, in alles gelijksoortigen kring. Gelukkige eenvormigheid in de ordelijke natuur! Ware het ook zoo in de staatkundige wereld, hoe geregeld zou alles met het einde van een jaar aldan aflopen; dan voorzeker zouden wij ons over geene nadeelige *saido's* en daarmede in verband staande kwade posten te bekommeren hebben; dan ware het zeker met het einde van 1832 eene nitgemaakte zaak geweest, of wij werkelijk van het perceel af zijn of er nog met eenige geheime draden aan verbonden zijn gebleven; of wij er stellig op kunnen rekenen, dat het vrede zal worden of de algemeene oorlog met de ontlukende lente ook zal ontlukken; dan wisten wij zeker, hoe wij in de wereld met die hooge personen in rekening staan, die zich ten onzen opzichte nog al zoo het een en ander gezag aanmatigden, — en zoo voorts, en zoo voorts. Dit alles echter geene plaats vindende, zitter wij ten opzichte der staatkundige loopbaan, waarop het leeuwstot ons eenmaal heeft neergezet, om er regtop, gebogen, geregeld gaande of hinkende op voort te streven, verschrikkelijk in de onzekerheid. Aan het opmaken eener geregelde balans is hier niet te denken, hetgeen anders zoo volkomen in den geest eener handeldrijvende natie valt. De politieke omstandigheden wikkelen ons zoo onafgebroken van den eenen maastroom in den anderen, van het eene waternet in het andere, en, als het ware, in eenen neptie, nog duizendmaal moeilijker dan de uitgebreidste commissie handel.

Voelen wij van onze ombuitelingen bij het reizen om de zon niets: zoo veel te duizeliger worden wij nu en dan van het omwentelen om de staatkundige zon, die dikwijls, in plaats van de noodige warmte van zich te doen uitgaan, al haren koesterenden gloed voor zich zelve houdt en de rondwentelaars op eenen graad huivering,illing- en tanden, geklepper-wekkende koude brengt, waardoor de list' han dikwerf geheel ver gaat, om zich nog langer te laten voortrollen.

Maar het getuld predikende zangstukje, van wijlen onzen vaderland-schen bard, zegt ons naar waarheid: *mort niet over 's levens plagen; want wij zitten in het schuiltje en de nootdwang voert ons met!* en dat doet ons, bij het zoogenoemd, intreden van een nieuw jaar, elkander troosten met de gedachte: «Zorgen wij slechts, dat wij ons zelven, als individuele menschen, niets te verwijten hebben, en in staat zijn, bij elk eindigend jaar eene voordeelschetsende balans te kunnen opmaken.» Het moge dan met de groote wereld gaan zoo als het wil: wij hebben ten minste alsdan de zelfvoldoening ten opzichte onzer persoonlijke zaken niet in het duister rond te tasten en zeker te weten of wij drijven of zinkende zijn.

Voor den zorgzamen en aan het ondermaatsche doof zekere sterke koorden verbonden mensch, is het onzeker zijn, of wij ons in den staatkundigen harten winter, in de politieke lente, zomer of herfst bevinden, inusschen het meest onaangenaam, want zoodanig iemand heeft altijd meer vooruit te blikken dan iemand, die, zoo als de Duitschers zeggen, *noch iets is*. Zal hij in den gegeven toestand niet door eenen geheel ongeachtten of onvoornit berekenbaren overgang, van buitengewone staatkundige hitte tot eene even buitengewone koude, totaal en onherstelbaar uit het veld gelagen worden, dan moet hij, veiligheids halve, altijd in de voorhaast zijn, om zoo veel over te geven en in voorraad te hebben, als voor het doortaan van een kwaden dag of eenige toereikend is; en die kunst behoort in den tegenwoordigen tijd, nu de grootste potentaten zoo wel als de ambachtsman het algemeen in de mode gebrachte gebruik volgen, om met den dag leven, voorzeker onder de hoogst moeilijke.

Om den zoodanigen echter naar ons vermogen eenigzins de behulpzame hand te bieden, voor zoo ver de groote chaos, dien wij bedoelen, ons een klein inzichtje vergunt, willen wij hem gaarne rond weg onze meening ten opzichte van het staatkundige seizoen, waarin wij ons thans, naar het schijnt; bevinden, gul weg openleggen. Indien wij ons niet bedriegen, is er thans juist tusschen de natuur en de politieke wereld dat verschil, dat wij in de laatste een seizoen verder en dus werkelijk in het begin der lente zijn, niet omdat in die wereld zich alles thans zoo liefelijk, zoo helder vertoont, of dat het weder er zoo aangenaam, en zacht is: als wij het van dien kant wilden bewijzen, zouden wij er bezwaarlijk komen: neen! het is, omdat zich alles in eenen ontluikenden staat aan ons oog voordoet en we overal langzaam opengaande knoppen van zich meer en meer ontwikkelende buitenlandsche staatslisten, botsingen en wat dies meer zij, ontwaren; omdat het kluwen van politiek belang, door twee groote handen, een geruimen tijd vast gehouden, door zekeren schek daaraan outwallen, en begonnen is langs het helend vlak der vernitstrekkende toekomst te rollen, zonder dat iemand met zekerheid kan bepalen hoe veel tijds er zal moeten verlopen, eer het geheel afgerold is; omdat wij hier en daar, in het midden van duizende scherpe distelen en doornstraken, nieuwe bloemen van hoop en vertrouwen zien ontsluiken, die in den gegeven toestand ziel- en zinbekorend zijn; omdat wij, eindelijk, ten gevolge der zonderlingste compagnie-schap, onder de zinspreuk: *ik zal u benadeelen uit loutere ijdelheid*, ons reeds half ontloken ontevredenheid en verder te ontluiken zorgvuldigheid zien, ongetwijfeld nuttig voor den gewenschten bloei-staat der orde en rust, waaraan millioenen bewoners van het kleinste werelddeel de dringendste behoefte hebben. Laat ons dan, in het politieke schuitje zittende, met de ons nog, God lof! gegeven riemen, zoo goed en vlijtig mogelijk voortroeijen, met het oog op den besten Stuurman, die het, door alle eenwen heen, altijd zoo heeft weten te schikken, dat de harste winter van politieke tegenspoed niet zelden den schoonsten zomer van herstel volgeluk heeft opgeleverd.

Wolkalderie.

Wie blijft nog, overwonnen, groot? CHASSE!
Wie is 't, die Frankrijk weerstand bood? CHASSE!
Wie toonde aan tienmaal sterker magt
Oud-Neerlands moed, Oud-Neerlands traacht?
 CHASSE! CHASSE! CHASSE!

Wien hultigt 't Neerland's heer? CHASSE!
Wien geven millioenen eer? CHASSE!
Wie leerde aan vijfzig duizend man,
Hoe vijf meer latvren winne kan?
 CHASSE! CHASSE! CHASSE!

Wie leeft in 's lands historie-blaan? CHASSE!
Wien roemt Euroep' om heldendaden? CHASSE!
Wien gaf, ten blijft van roembetaam,
Vorst WILLEM' eigen ridderskroon?
 CHASSE! CHASSE! CHASSE!

Jupellen.

Wat maakt het Belgisch graauw beroemd? — Het moorden, rooven.
Wat blijft van menschheid geeft hun inborst? — Geen!
Wat drijft bij hen bestendig boven?
«Het doel maakt alles goed — al was 't ook 't God-vertreen.»

Wien acht geen Franschman d'aanblik waard? — den Belg.
Wien noemen zij het schuim van de aard? — den Belg
Wie staat nog meer bij hen ten spot
Dan de allerdomste Hottentot?
 De Belg! de Belg! de Belg!

Wie wordt alom van elk veracht? — de Belg.
Wie toont, dat hij den waets staet? — de Belg
Wie roept zijn buur in 't noodgeelt?
«Och Fransch! Fransch! sta mij bij!»
 De Belg! de Belg! de Belg!

Wien spuwen wij als broeder uit? — den Belg.
Wien wenschen wij 't berouw ten buit? — den Belg.
Wien trapt in 't Nederlandsche rijk
De schandelykste ondank diep in 't slijk
 Den Belg! den Belg! den Belg.

Letternieuws.

Frankrijk, Engeland en Nederland. November 1832, door
A. BEELOO. Leeuwarden, G. T. N. SURINGAR, 1832.

Behalve eene welmeenende opdracht aan den Koning en een voorzang, waarin de dichter de aanleiding ontwikkelt, die hem deze regelen, als 't ware, drongen te ontboezemen, bevat dit stukje drie dichtmatige tafereelen: Frankrijk, Engeland en Nederland, met levendige kleuren afgeschetst. — Het geheel is een uitvloeiSEL van een hart, gloeiende van liefde voor Vorst en Vaderland, en bevat hier en daar zeer fraaie en krachtige schilderingen; terwijl het geheel uit goede verzen is zamenge- steld. De dichter loopt kortelijk de geschiedenis der drie landen door, zonder daarom tot den prozaïschen kronijktone te vervallen. Men hoor- re hoe hij, onder anderen, Frankrijk toevoert:

Die jam'ren, dat geween, die uitgemoorde steden,
Die velden, overdekt met afgeknotte leden,
Die stroomen menschenbloeds, die klagt van grije en kind,
o Frankryk, is uw werk; — en gij, gij juicht ontzind,
Als Satan grijnst om 't leed van door zijn schuld verdoemden!
Ja, duivlen waren 't, die uw ketenen verbloemden
Met droomen van geluk en vrijheids valschen schijn:
Zoo biedt gij volk bij volk uw tooverzoet venijn,
En als Europe ontwaakt op 't dondrend strydegeklater,
Dan klinkt uw hoongelach als duivlenhelgeschater! —

Na Engeland in vele opzichten den haar toekomstenden lof te hebben gegeven, schietst hij deszells verregaande ondankbaarheid en ontrouw jegens Nederland; en zingt:

Maar trotschheid, eigenbaat is u in 't hart gevaren,
En dreigend waait uw vlag, gelijk op 't land, de vaan,
Des oproers van den Gal, als schrik van d' oceaen!
Ja; in uw blinden waan ver boven 't al verheven,
Wordt, voor het vuigst belang, zelfs de oproergeest gesteven,
Wat zeg ik! uitgelokt, op 't blinken van uw goud!
En, — monsterlijk verbond waarvan de schepping growwt!
Werpt ge u den Gal in d' arm, erfviand van uw glorie,
Bezoedelt, door gevloekte omhelzing, uw historie,
Vertrapt de onschendbre wet van eer en deugd en regt, —
Om de onschuld, om den zwakke, aan eed en plicht gehecht,
Om, wien gij uw behoud, uw welvaart dunkt en wetten,
Met reuzenovermagt vereenigd te verpletten,
En de aard' met misdaden te overstelpen! —

In het derde tafereel vindt de dichter gelegenheid Nederlands op- komst en lotgevallen te vermelden, en te gewagen van de schaamteloze aanranding der vereenigde magt van Frankrijk en Groot-Brittanje. Trefsend zijn, onder anderen, de volgende regels:

Europa... ziet het aan, met nederhangende armen,
Hoe oproer en verraad haar eigen werk vergruist!
De stroom die verder rukt, reeds vreemden grond ombruist,
Ontrust haar vorsten niet! Zij wagglen op hun troonen,
En zien bedaard een kroon vertreden; ja verschoonen
En vleijen zelfs de stang, die nog zich streelen laut,
Maar om hun diadeem weldra zyn wrongen stuit!

Ten slotte voorspelt BEELOO, als in profetische verrukking, hoe de zaak des regts zal zegepralen en Frankrijk en Engeland door den hoog- gen wereldregter zullen gestraft worden. — Wij eindigen deze onze aanprijzende beoordeeling met de beide volgende coupletten, overtuigd, dat de hier medegedeelde staaltjes velen zullen aansporen, om het ge- heel in zijn verband te lezen. —

Ja, ik zie dat oordeel naken,
Frankrijk, lang door u getart!
't Vuur zal alvernienend blaken,
Dat u thans reeds gloeit in 't hart.
't Snood Parijs zal 't eerst van allen,
Als 't godtergend Babel vallen,
Om welks puin de wondleeuw brult;
En uw rijk, van één gereten,
Wordt den vreemde toegesmeten,
Als een prooi die 't roofdier vult! —

Albion, zoo laag gezonken,
Reeds ontvallen aan uw kroon
Paarten, die zoo glansrijk blonken,
Tippo's grond ontzinkt uw troon!
De oceaen stuwt naar uw boorden,
Nieuwe drommen uit het Noorden,
Maar beschaafder thans dan gij,
Reeds ontvallend aan u zelven;
Om op uwen grond te delven
't Graf van uwe heerschappij!

Oudejaars-Avond van 1832.

De laatste oogenblikken van het jammerenrijke jaar zijn daar; een jaar dat zoo veel herinneringen van doorgestaan leed en genoten zegeningen oplevert, en voor den waren vaderlander zoo veel bewijzen van Neder- landsche volksgrootheid heeft aan het licht gebracht. Onze Vaderlandsche dichter, de heer M^r. C. P. E. ROBIÉ VAN DER AA, die, zoo veel in hem te- ten nutte zijner landgenooten, ter vereering van al wat edel, goet en schoon is, en de ondubbelzinnigste bliken zijner opregte liefde voor den grond zijner geboorte aan den dag legt, heeft den laatsten dag, den laat- sten avond van het jaar niet willen laten voorbijgaan, zonder zijn ge- voel uit te storten in zangen, die het hart van den dichter zoo wel als zijner kunstgave eer aan doet. Met bijzonder genoegzamen laren, en her- laren wij dezelve en wenschen hem nog lang lust en geestkracht toe-

om, in weerwil zijner veelvuldige betrekkingen, ons op soortgelijke voort- brengelen zijner welgestemde lier te vergaster.

De bedoelde zangen worden uitgegeven bij den Boekhandelaar G. T. N. SURINGAR te Leeuwarden.

Correspondentie.

Wij moeten ons voorloopig verontschuldigen, dat wij, eensdeels om plaatsgebrek, anderdeels om ondoelmatigheid of mindere poëtische waar- de, eenige bij ons ingekomen dichtstukjes niet hebben kunnen opnemen. Wij houden ons voor er nader verslag van te geven.

DRUKFEIL

In het *Overzicht der gebeurtenissen van 1832* staat bl. 1, kolom 1, re- gel 3 van anderen opcenten, lees grenzen.

Bij de ondergeteekenden is weder, ten behoeve der verdedigers van het *Kar- teel van Antwerpen* en der vlotelingen, ontvangen: van N. N. eene coupon van f 12.37½; van de weduwe G. eene dito f 12.37½; van den heer T. f 5.60; van de Hervormde gemeente van Heeteren f 22; van de leerlingen van de Kostschool van B. f 29.95; van N. N. en N. N. f. 2; van den heer F. een coupon, W. S. verschenen 1 Julij 1832, No. 37400, bij de Wed. H. T. Tjeenk; van V. B. te Nijmegen, 2 coup. W. S. ieder van f 12.37½ d. i. f 24.75 met het bijschrift:

Een Burger, die niets trekt van Ambten of Pensioen
Wil nogtans wel iets meer, dan rijke trekkers, doen.
Arnhem, den 1sten Januarij 1833.

H. H. DONKER CURTIUS.
J. M. DE KEMPENAEER.

Getrouwd:

J. J. PFISTER,
Verificateur van de Registratie,
in Gelderland
en
R. G. A. KETJEN.

Huize KRUISSHORST,
onder VELP,
28sten December
1832.

+ + + Men is voornemens, om op Dingsdag den 8sten Januarij
+ \$ 1833, des morgens precies ten 9 ure, aan het huis van
+ GERRIT DONKERS, op *Amer-Beek*; te
Didam, publiek te verkoopen: eenen netten en zindelijk geconser-
veerden INBOEDEL, hoofdzakelijk bestaande in MAHO-
NIEHOUTEN en andere MEUBELLEN, als GAR-
DEROBE, BOEKENKAST met groene zijden Ber-
ren, PENANTKASTJES, STOELLEN met zwarte
trijpten Zittingen, CHIFFONNIERE, BUREAU, van
vele gemakken voorzien, eene zeer net bewerkte THEESTOOF
met geel koperen BAK en rood koperen SCHENKKE-
TEL, LIJKEURKELEDEERTJE van zes fleschjes.
Voorts eene accuraat gaande PENDULE, loopende 14 dagen,
waaronder zich SPEELWERK bevindt, met STULP,
een HOEKBUFET, heldere SPIEGELS in vergulde
en andere lijsten, eene bronzen metaal TAFELLAMP met
glazen BALLON, ronde en vierkante TAFELS,
STOELLEN met Matten Zittingen, TAFEL- en
VLOERKLEEDEN, KARPETTEN, een BED
met toebehooren, een LEDIKANT met Behangsel, een klein
DITO zonder dito, STROOMATRASSEN, eenig
fraai geslepen KRISTAL en GLASWERK; goed on-
derhouden KOPER, TIN, BLIK- en YZERWERK,
KAGCHELS, een rood koperen DOOPPOT, geheel
nieuw. Wijders different PORCELEIN- en AARDE-
WERK. Eindelijk eenig net bewerkte PLATEDWERK,
waaronder KANDELAREN, met Zilver gemonteerd. En
hetgeen verder ten dage van verkoop zal worden te voorschijn gebracht.
Al hetwelk voor een ieder zal te zien zijn op Maandag den 7den Ja-
nuarij 1833, van des morgens 10 tot des namiddags 4 uren.

\$ \$ \$ Ten gevolge eener bekendmaking des Ministers van Finan-
+ + cien, waarbij bepaald wordt dat de Inschrijvingen tot de
\$ tweede deelneming der geldleening van 93 millioen vijf maal
honderd duizend gulden, met den 2den Januarij aanstaande zullen wor-
den opengesteld, berigt de Ondergeteekende aan de daarbij belangheb-
benden, dat ook ten zinen kantore de Commissien daarvoor zullen wor-
den waargenomen.

Arnhem, den 1sten Januarij 1833.

E. C. ENGELBERTS.
Commissionar in Effecten.

\$ \$ + Crediteuren in den *Vaantjen-Bank* van *PHILIP POSTH*, in leven Architect, over-
\$ + leden te Arnhem, den 10den December 1831, worden door
+ dezen opgeroepen tot het aangeven konner voorzittingen voor 1°. Febru-
arij 1833, aan den ondergeteekende te Arnhem, Koningsstraat F. 33.
VISSCHER BOURCIUS.
Procurator.

+ \$ + ARNHEM. De ondergeteekende berigt het gebende
+ + Publiek, dat hij alhier te spreken of te ontbieden is ten
\$ huize van den Heer STERRAEN, aan de St. Jans-
Poort, van Maandag den 7den tot den 13den dezer, met een aller uit-
mundigst assortiment van BRILLEN in SCHILDPAD
met GOUD en ZILVER en alle soorten van GLAZEN,
die tot Gezondheidsinstrumenten behoren.
MAGNUS MORIS.